

Som det vil ses, er ingen af de foreslaaede Ændringer af indgribende Betydning.

§ 1.

Ændringen er kun redaktionel; den foreslaas ogsaa fra norsk og svensk Side.

§ 7.

Det har under de Delegeredes Forhandlinger vist sig tvivlsomt, hvorvidt Bestemmelsen, at en Akcept ikke er uoverensstemmende, fordi den indeholder Forlangende om Stadfæstelse (Konfirmation) af Aftalen, lader sig fastholde i alle sine Konsekvenser. Lignende Betænkeligheder ere fremkomne med Hensyn til Bestemmelsen om Akcept, som forlanger skriftlig Affattelse af Aftalen. Det foreslaas derfor i Overensstemmelse med Lagrådets Udtalelse ligesom for den norske og svenske Teksts Vedkommende, at § 7 udgaar.

§ 26.

I denne Paragrafs 1ste Stykke, 2det Punktum er udtalt, at hvis den, der er optraadt som Fuldmægtig for en anden, ikke oplyser, at han havde fornøden Fuldmagt, eller at hans Retshandel er godkendt af den opgivne Fuldmagtsgiver, skal han erstatte den Skade, Tredjemand lider ved, at Retshandelen ikke kan gøres gældende imod den opgivne Fulddmagtsgiver. Derefter bestemmes i 3die Punktum, at hvis den som Fuldmægtig optrædende foretrækker det, kan han i Stedet opfylde Retshandelen, saafremt det efter Forpligtelsens Indhold er muligt. Et Flertal i Lagrådet har forment, at Anvendelsen af denne sidste Bestemmelse kan forvolde Tvivl og virke uheldigt for Tredjemand. Idet man — særligt for det Tilfælde, at Mangelen af Fuldmagt konstateres forinden det Tidspunkt, da Retshandelen skal opfyldes — mener ikke at kunne frakende de fremkomne Betænkeligheder Betydning, er det for alle tre Teksters Vedkommende foreslaaet, at § 26, 3die Punktum udgaar, saa at der overlades Retsanvendelsen Frihed til at afgøre, hvilken Betydning der bør tillægges den Om-

stændighed, at den som Fuldmægtig optrædende Person tilbyder Opfyldelse af Retshandelen.

§§ 33 og 34.

Med Hensyn til Bestemmelsen i det danske og svenske Udkasts § 34, 1ste Stykke — en tilsvarende Bestemmelse findes, som i Bemærkningerne til Lovudkastet omtalt, ikke i den norske Tekst — maa det erkendes, at en Uoverensstemmelse mellem det virkelige og det tilsigtede Indhold af en Viljeserklæring kan skyldes Fejltagelser, som ikke egentlig kunne siges at ligne en Fejlskrivning. Da der nu ikke kan være Tvivl om, at alle Tilfælde, hvor der er afgivet en Erklæring, hvis Indhold ikke stemmer med den Erklærendes Vilje, maa behandles paa samme Maade, foreslaas det for den danske Tekst Vedkommende, ligesom for den svenske, at Ordet „lignende“ i Paragrafens 1ste Stykke udgaar, saa at Tilfælde, som ellers maatte afgøres efter Paragrafens Analogi, nu falde ind under dens Ord. Herved imødekommes delvist en af Lagrådet gjort Indstilling om en Udvidelse af Indholdet af § 34, 1ste Stykke.

Ifølge Beskaffenheden af den i § 34, 1ste Stykke givne Bestemmelse vil det være naturligt, at Paragrafen faar Plads umiddelbart efter §§ 29—32 forinden den supplerende Bestemmelse i § 33. Det foreslaas derfor for den danske Teksts Vedkommende, ligesom for den svenske, ifølge Lagrådets Indstilling, at §§ 33 og 34 bytte Plads. I den norske Tekst, hvori den danske og svenske Teksts § 34, 1ste Stykke ikke findes, maa Rækkefølgen selvfølgelig blive uforandret som i Udkastet.

§§ 39 og 40.

Som i Bemærkningerne til §§ 39 og 40 omtalt, findes særlige Bestemmelser om Ugylldigheden af Aftaler om Konkurrenceforbud mellem Principaler og underordnede Funktionærer alene i det norske Udkast. Derimod indeholde alle tre Udkast i § 40 Bestemmelser om Ophørsgrunde for saadanne Konkurrenceforbud. Disse Be-